

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני כבוד השופטת חנה פלינר

התובעים:

1. מוטי

ע"י ב"כ עו"ד איתן רוטשילד ואח'

נגד

הנתבעים:

1. אלעד עדן
2. אי סי עדן גרופ בע"מ
3. אי.סי. ז'בוטינסקי בע"מ
4. קועד מעונות נכסים והשקעות בע"מ (ניתן פסק דין)

1

פסק דין

2

3

4

השאלה שבמחלוקת

1. בין התובעת 2 לנתבעת 2 נחתם הסכם ביום 29.8.2013, יכונה להלן "הסכם השותפות". עפ"י הסכם זה אמורה הייתה התובעת 2 להצטרף כמשקיעה במיזם משותף להשבחת נכס מקרקעין ברח' ז'בוטינסקי 43, ר"ג (להלן: "הנכס", "המיזם" או "הפרויקט", בהתאמה). אין מחלוקת בין הצדדים כי התובעת 2 השקיעה לכל הפחות סך של 900,000 ₪ בפרויקט. לימים עלו טענות הדדיות בין הצדדים כשכל צד טוען שהשני הוא שהפר את הסכם השותפות. המיזם לא עלה יפה ובתביעה שבפניי דורשת התובעת 2 וכן מנהלה, התובע 1, את השבת הכספים שהושקעו במיזם, בתוספת שווי העבודות אשר הושקעו על ידם במיזם וכן פיצויים בשל הפרת הסכם, הכול כפי שמפורט בכתב התביעה. להלן העובדות ביתר פירוט.

13

14

תמצית העובדות הרלוונטיות

15

16

17

18

19

20

21

22

23

2. התובע הינו אזרח ישראלי, קצין במילואים ביחידה מובחרת. התובעת 2 הינה חברה העוסקת ביזמות נדל"ן ומצויה בבעלותו המלאה של התובע (יכוננו להלן: "התובע", או "מוטי ו"התובעת"). הנתבע 1 הינו אזרח ישראלי (להלן: "עדן" או "הנתבע"). הנתבעת 2 הינה חברה פרטית המצויה בבעלותו המלאה ובניהולו של הנתבע (להלן: "עדן גרופ"). הנתבעת 3 הינה חברה פרטית אשר אמורה הייתה לשמש כחברה משותפת לניהול הפרויקט, כאשר האחזקות היו אמורות להתחלק שווה בשווה בין התובעת לעדן גרופ (להלן: "החברה" או "החברה המשותפת").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3. ביום 7.1.2013 נחתם חוזה שכירות בין חברת הום פלייס מגורים והשקעות בע"מ (להלן: "הום פלייס") לבין עדן באמצעות עדן גרופ (להלן: "חוזה שכירות המשנה"), ראו נספח 2 לתצהיר עדן, במסגרתו השכירה הום פלייס לעדן בשכירות משנה נכס מקרקעין ברח' ז'בוטינסקי 43, ר"ג. נכס זה שימש לפני כן כמשרדים של רשות המיסים, וחוזה השכירות נכרת למען השבחתו והפעלתו של הנכס לנדל"ן מניב בדרך של שיפוץ והתאמה למגורים, לרבות טיפול בהליך של בקשה להיתר שימוש חורג, והשכרתו לשוכרים.
4. עדן, באמצעות עדן גרופ ו/או מי מטעמו, החל להשקיע במיזם אך נקלע לקשיים תזרימים ואחרים. על רקע זה נוצר קשר בין עדן למוטי בחודש אוגוסט 2013. בפגישה זו הסביר עדן למוטי על הפרויקט והקשיים הכספיים אליהם נקלע באותו עת וציין כי הוא מחפש משקיע כספי למימון השלמת הקמתו ותחילת הפעלתו של הפרויקט. ראו בעניין זה סעיף 28 לתצהיר מוטי וכן הרישא להסכם השותפות, שם מצוינים הקשיים התזרימים אליהם נקלעה עדן גרופ (ההסכם צורף כנספח 3 לתצהיר עדן). זה המקום לציין כי מתוך חקירתו של עדן עלה כי הוא ניהל משא ומתן עם מספר גורמים ועניין אותם בביצוע השקעות בפרויקט ובסופו של דבר בחר במוטי, ראו בעניין זה חקירתו בעמ' 101 שורות 24-28, ובעמ' 101 שורות 14, 24, 26, 27. כשנשאל עדן מדוע בסופו של דבר משלל המשקיעים שעמדו על הפרק בחר דווקא במוטי, איש הצבא לשעבר, השיב "אני מעדיף ציפור אחת ביד מאשר משא ומתן לא תוים", עמ' 103, שורות 2-3.
5. כאמור, בתום המשא ומתן הנ"ל נחתם הסכם השותפות. במבוא להסכם השותפות נאמר כי התובעת תעביר סך של 1,400,000 ₪ (להלן: "סכום ההלוואה") לצורך מימון הפרויקט. כנגד הזרמת סכום זה תהיה זכאית התובעת ל-50% מהזכויות בפרויקט. הצדדים יפעלו במשותף להקמת החברה המשותפת; הנתבעת ועדן ימחו את כל הזכויות העומדות להם בפרויקט, ובכלל זה תקבולי השכירות לחברה המשותפת. בחברה המשותפת יהיו לשני הצדדים חלקים שווים ועדן ומוטי יהיו בה דירקטורים.
6. בסעיף 5 להסכם השותפות נקבעה דרך הזרמת הכספים - סך של 100,000 ₪ שולמו בשיק במעמד חתימת ההסכם; סך של 300,000 ₪ אמורים היו להיות משולמים לחברה בשיק שיוחזק בנאמנות אצל עו"ד של מוטי עד ליסוד החברה המשותפת; סך של 1,000,000 ₪ יועבר לחשבון החברה המשותפת לאחר קבלת מימון חיצוני למשקיע (קרי למוטי) ובכפוף לו, וזאת עד ליום 29.9.2013. בסעיף 6 להסכם השותפות הצהירה הנתבעת על השקעותיה בפרויקט, לשיטתה סך של 675,000 ₪. הנתבעת ועדן פירטו מהן ההתחייבויות "הפתוחות" שישנן באותו מועד (282,108 ₪).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 בסעיף 9 להסכם השותפות נקבע כדלקמן: .7
- 2 "כנגד המחאת מלוא הזכויות בפרויקט לחברה ובכפוף לה, יועבר על ידי המשקיע סך של
- 3 1,300,000 ₪ לחברה כהלוואת בעלים מאת המשקיע לחברה במועדים המפורטים לעיל
- 4 וסך של 300,000 ₪ נוספים יועברו לאי.סי (הנתבעת, ח.פ.)."
- 5 בסעיף 10 נקבע:
- 6 "כנגד הזרמת סכום ההלוואה וכתנאי להעברת הכספים כאמור, יומחו זכויות אי.סי.
- 7 בפרויקט לחברה (החברה המשותפת, ח.פ.), כך שכל הזכויות בפרויקט יהיו שייכות
- 8 לחברה."
- 9 בסעיף 20 נקבע:
- 10 "צד להסכם זה לא ישעבד, ימשכן או יעקל את מניותיו בחברה או יעבירן כבטוחה לטובת
- 11 צד שלישי או יקנה זכויות בפרויקט לצד שלישי במישרין או בעקיפין...".
- 12 בסעיף 21 נקבע:
- 13 "תנאי מתלה לכניסתו לתוקף של הסכם זה הינו הסכמת חברת הום פלייס מגורים
- 14 והשקעות בע"מ להעברת מלוא הזכויות מאי.סי. לחברה החדשה".
- 15 בסעיף 22 נקבע:
- 16 "תנאי מתלה נוסף הוא שהמשקיע יקבל מימון חיצוני לצורך העמדת התשלום השלישי
- 17 מתוך ההלוואה לחברה".
- 18 בסעיף 23 נקבע:
- 19 "אי התקיימות איזה מהתנאים המתלים לתוקף בתוך 60 יום יביאו לבטלות ההסכם ואי
- 20 התקיימות איזה מהתנאים כאמור לא תיחשב כהפרה של ההסכם...".
- 21
- 22 להסכם השותפות צורפו בין היתר מסמכים הנחזים להיות כהסכם שכירות המשנה שבין .8
- 23 הנתבעת לבין הום פלייס. כמו כן צורף להסכם השכירות החלטת הועדה המקומית לתכנון
- 24 בנייה ר"ג מיום 19.5.2013 המאפשרת שימוש חורג לבניין מגורים ומסחר, במסגרתו
- 25 התבקש היתר להקים 52 יחידות דיור. אציין כי במהלך ההוכחות העיד מוטי שעדן הבטיח
- 26 לו שניתן יהיה להקים 72 יחידות בפרויקט (ראו פרוטוקול עמ' 54 שו' 28-31, עמ' 55 שו' 23-24)
- 27 ועדן לא הכחיש עניין זה. על סמך תחזיות אלו הציג עדן בפני מוטי את תחזית
- 28 הרווח הצפוי מהפרויקט. בין היתר במסגרת ההסכמות סוכם שמוטי יהיה בבחינת שותף
- 29 שקט ולא יידרש לעבוד במיזם אלא עפ"י בחירתו.
- 30
- 31 אין חולק לעובדה שבמעמד חתימת הסכם השותפות נמסרה המחאה על סך 100,000 ₪, .9
- 32 ראו המחאה והקבלה שצורפה כנספח 6 לכתב התביעה. אין מחלוקת שביום 1.9.2013
- 33 הוקמה החברה המשותפת, כאשר התובעת מחזיקה ב-50% במניות ועדן עצמו (ולא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 הנתבעת) מחזיק ב-50% ממניותיה, ראו את תעודת ההתאגדות שצורפה כנספח 7 לכתב
2 התביעה. אין מחלוקת שהתשלום השני בסך 300,000 ₪ הופקד בחשבונה של החברה
3 המשותפת ביום 17.9.2013, ראו נספח 8 לכתב התביעה. ימים ספורים לאחר מכן משך עדן,
4 בהסכמת **מוטי**, סך של 200,000 ₪ מחשבון החברה המשותפת לחשבונה של הנתבעת.
5
- 6 לצורך גיוס הסכום הנוסף של מיליון ₪, פנה **מוטי** לבנק מסחרי לצורך קבלת מימון. לאחר
7 בדיקה נמסר ל**מוטי** כי הבנק החליט לדחות את בקשת המימון. הסתבר ל**מוטי** שקיימים
8 נתונים כספיים שליליים הנוגעים לעדן והנתבעת ומשכך ניתן הסירוב. **מוטי** טוען, כי לאחר
9 שנתן הסברים לגבי הפרויקט הספציפי והעמיד ביטחונות אישיים אושרה לו ההלוואה.
10 בעקבות הדברים שנאמרו ל**מוטי** מהבנק אודות עדן, פנה הוא לעדן ושיתף אותו בחששות,
11 אך לשיטתו עדן הרגיע אותו, טען שמדובר בנתונים המתייחסים לתקופות קודמות ולנכסים
12 אחרים שאינם לוקחים בחשבון את הפרויקט והתשואות אותן הוא עומד להניב. על סמך
13 דברים והבטחות אלו החליט **מוטי** להזרים סכומים נוספים למיזם (מעבר ל-400,000 ₪
14 שכבר השקיע), שיעבד את דירתה של אמו ואת רכבו הפרטי וגייס הלוואות נוספות בסכום
15 כולל של 500,000 ₪ אותם הזרים בשתי פעימות, ראו נספח 8 לכתב התביעה.
16
- 17 זה המקום לציין, כי מנקודה זו גרסאות הצדדים לאירועים ולסיבות לכישלון המיזם שונות
18 באופן תהומי. עדן מגולל את התנהלות הצדדים לאחר כריתת הסכם ההשקעה בסעיפים
19 37-75 לתצהירו. מאידך, **מוטי** שוטח את גרסתו באשר לאירועים בסעיפים 57-85 לתצהירו.
20 אעמוד להלן על פירוט הטענות. כך או כך, הצדדים החלו להתנהל באמצעות עורכי דין,
21 כאשר ביום 23.9.2014 שלח **מוטי** מכתב לבא כוחו של עדן בו הוא מונה את טענות מרשו
22 ודורש להעלות את השותפות על מסלול של שיתוף פעולה ושקיפות, שאחרת ינקטו הליכים
23 משפטיים; בתגובה שלח בא כוחו של עדן מכתב תשובה מיום 30.9.2014 בו מונה הוא את
24 הפרות **מוטי** כביכול ובסעיף 9 לאותו מכתב מודיע עדן על ביטול ההסכם השותפות.
25
- 26 לאחר משלוח מכתב הביטול פעל עדן להקמת חברה נוספת "**קועז מעונות נכסים והשקעות**
27 **בע"מ**" (להלן: "**הנתבעת 4**") שבעלי המניות בקועד היא חבות העיר הלבנה בע"מ וחברת
28 א.ם.קיי. הולדינג ישראל, ראו נספח 18 לתצהיר **מוטי**.
29
- 30 **טענות התובעים**
- 31
- 32 לטענת התובעים, בהתאם לסעיף 21 להסכם השותפות, תנאי מתלה לתוקפו הוא קבלת
33 הסכמתה של הום פלייס להעברת הזכויות לחברה המשותפת. התובעים טוענים כי עדן הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 זה שאמור היה להשיג את הסכמת הום פלייס להעברת הזכויות, אולם כפי שהתברר
2 בהמשך וכן במהלך דיון ההוכחות (ראו עדויותיהם של דוד רומנו ואלי דן, הבעלים של הום
3 פלייס, שזומנו לבקשת התובעים ללא תצהיר, בעמ' 17 שוי' 17, 19; עמ' 24 שוי' 31), הסכמת
4 הום פלייס לא התבקשה מעולם וכמובן שלא ניתנה. התובעים מציינים כי עדן מסר גרסה
5 שקרית בעניין מתן הסכמה שכזו, הן כאשר טען במהלך החקירה בהליך העיקול הזמני כי
6 ניתנה הסכמה בעל-פה (ראו פרוטוקול הבעק"ז בעמ' 19 שוי' 10-9) וכן כאשר הפנה לאישור
7 בכתב כביכול, כאשר הסתבר שרושם המסמך מכחיש הסכמה שכזו, ראו עדות רומנו בעמ'
8 22 שוי' 18-10, שוי' 22-25.
9
- 10 14. התובעים טוענים שבזמן אמת לא היו מודעים כלל לכך שהתנאי המתלה לא התקיים;
11 התובעים טוענים כי אם היו יודעים שלא התקיים התנאי, לא היו מתקשרים בהסכם ולא
12 היו משקיעים כספים ובוודאי לא עבודות; התובעים טוענים כי מבחינה משפטית, משלא
13 התקיים התנאי המתלה אזי ההסכם בטל ומבוטל. עוד מפנים התובעים לסעיף 22 להסכם
14 השותפות הקובע כי תנאי לקיום ההסכם הוא השגת מימון חיצוני. לשיטתם, בשל מצגי
15 השווא שנתן עדן, בשל מצבו הכלכלי הרעוע והיותו נתון בחובות, לא ניתן המימון וגם
16 מסיבה זו ההסכם כלל לא נכנס לתוקפו.
17
- 18 15. בנוסף ולחלופין, וגם אם לא תתקבל הטענה כי הסכם השותפות כלל לא השתכלל אזי
19 טוענים התובעים, כי הנתבעים ובראשם עדן הסתירו מהתובעים עובדות משמעותיות
20 הנוגעות לפרויקט והציגו בפניהם מצגי שווא חמורים. כך טוענים הם שעדן הסתיר **ממוטי**
21 את העובדה כי בינו לבין הום פלייס קיים סכסוך בשל אי תשלום דמי שכירות מצדו של
22 עדן, דבר שהוביל בסופו של יום לדרישת פינוי מצד הום פלייס. יש לציין, כי לימים הום
23 פלייס גם זכתה בפסק דין כנגד עדן, ראו בעניין זה עדות רומנו בעמ' 16. התובעים טוענים
24 כי ניסיונו של עדן להציג הודעת ווטצאפ (ראו נספח 8 לתצהירו) כראיה לכך **שמוטי** ידע על
25 הסכסוך, הינו ניסיון נואל ומבוסס על אדני שקר. לשיטת התובעים, מדובר במסמך מזויף,
26 שאינו נושא תאריך **ומוטי** אף טען כי נוסח האמור אינו תואם את דרך התבטאותו, ראו
27 בעניין זה עדותו בעמ' 36 שוי' 14-10, שוי' 15-17.
28
- 29 16. התובעים מפנים למסמך מזויף נוסף אותו הציג עדן במהלך המשפט. מדובר בנספח הנחזה
30 להיות תוספת מיום 23.7.2013 לחוזה שכירות המשנה. דן הכחיש במהלך דיון ההוכחות כי
31 מדובר במסמך אותנטי, ראו עדותו של רומנו בעמ' 15 שוי' 15-5 ועדות דן בעמ' 25 שוי' 6. עוד
32 טוענים התובעים, כי אין כל אמת בטענת עדן לפיה האחריות לטיפול בהשגת ההיתר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 לשימוש חורג חלה על הום פלייס והועלה ברורות מהמסמכים ומעדויותיהם של דן ורומנו
2 שעדן היה אמור לטפל בכך.
3
- 4 .17 התובעים טוענים, כי מעבר לסך של 900,000 ₪ שהועבר לחשבון החברה המשותפת אזי
5 **מוטי** עשה מאמצים רבים לטובת קידום הפרויקט והוצאת העסקה אל הפועל. לשיטתו של
6 **מוטי**, הוא הזרים סכום נוסף של כ-600,000 ₪ לטובת עבודות, חלק באמצעות רכישת
7 חומרים לפרויקט (בסדר גודל של כ-130,000 ₪, ראו בין היתר האסמכתאות שצורפו
8 במסגרת נספח 10 לתצהיר **מוטי**), בתשלום לעובדים ובביצוע עבודות בפועל. מנגד, עדן לא
9 עשה דבר לקיום התחייבויותיו ובפרט לא עמד בהתחייבות הבסיסית והיא המחאת
10 הזכויות והפניית תקבולי הפרויקט לחברה המשותפת.
11
- 12 .18 בעניין האחרון טען עדן שלא היה עליו לפעול להמחאת הזכויות לחברה המשותפת וזאת
13 מאחר ש**מוטי** לא עמד בהתחייבותו להזרים את מלוא סכום ההלוואה לחברה המשותפת.
14 בעניין זה הפנו שני הצדדים לסעיפים 9 ו-10 להסכם השותפות ולפרשנות המשפטית
15 הנדרשת ואעמוד על כך בעת הכרעתי.
16
- 17 .19 **מוטי** טוען שמכתב הביטול ששלח עדן אינו כדון, שכן, כאמור, ההסכם כלל לא נכנס
18 לתוקפו ולחלופין, עדן הוא שהפר את ההסכם והביא לביטולו. **מוטי** טוען, שבין אם החוזה
19 לא נכנס כלל לתוקפו או שבוטל מכוח הפרותיו של עדן, זכאי הוא להשבה ופיצויים עפ"י
20 דיני החוזים. כן טוען הוא שזכאי לפיצויים מכוח פקודת הנזיקין, להשבה עפ"י חוק עשיית
21 עושר ולא במשפט וטוען שזהו המקרה בו יש לחייב את עדן באחריות אישית בשל התנהלותו
22 הנפסדת כאורגן בתאגיד; מכוח אחריותו האישית למתן מצגי השווא; לניהול משא ומתן
23 שלא בתום לב. התובעים טוענים כי יש להדוף את כל טענות הקיזוז אשר נטענו ע"י עדן,
24 בין היתר מאחר ואלה לא נתמכו בראיות. התובעים מזכירים כי טענת קיזוז הינה מסוג
25 הודאה והדחה ולשיטתם לא צורפה כל ראיה להוכחת טענות אלו. עוד נטען, כי טענות עדן
26 בתצהיר העדות הראשית מטעמו בעניין הקיזוז מהוות הרחבת חזית ולא ניתן להתייחס
27 אליהן כלל.
28
- 29 .20 בעניין סכום התביעה נטען כי יש להשיב את הסכומים שהושקעו (900,000 ₪ בתוספת
30 הפרשי הצמדה וריבית). נתבע סכום של 1,891,364 ₪ בגין שוויין של עבודות שיפוץ שנעשו
31 בפרויקט ע"י **מוטי**, שבכלל זה כלולים חומרי בניין ואביזרים שונים שנרכשו לטובת
32 הפרויקט. סכום התביעה בכללותו הועמד על סך 2,800,000 ₪.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

טענות עדן

- 1
2
- 3 .21 עדן כאמור טען, שהום פלייס היא זו שהייתה אחראית על נושא קבלת ההיתר לשימוש
4 חורג; עדן טען שלאחר שנחתם החוזה בינו ובין הום פלייס התברר לו כי נדרש סכום נוסף
5 לשם השמשת מלוא הבניין והסבתו למגורים ובשל בעיית תזרים חיפשה הנתבעת משקיע
6 שותף נוסף. נעשה "רוד שואו" לאיתור מספר משקיעים פוטנציאליים. **מוטי** הציג את עצמו
7 כאיש עסקים וניסיון בתחום הנדל"ן, נוהל איתו משא ומתן במסגרתו הוצגו בפניו כל
8 הנתונים, כולל הכנסה פוטנציאלית מהפרויקט. עדן טוען כי במהלך המשא ומתן הוא הציג
9 בפני **מוטי** שתי חלופות, האחת של 52 יחידות דיור והשנייה של 72 יחידות דיור. עדן מציין,
10 כי הוא עצמו התלווה ל**מוטי** לפגישתו עם מנהל הסניף והציג בפניו את הפרויקט. לשיטת
11 עדן, לימים הסתבר כי הצהרת **מוטי** לפיה קיבל אישור מהבנק לנטילת ההלוואה התגלה
12 ככוזב.
- 13
- 14 .22 עדן טוען, כי לאחר חתימת ההסכם הסתבר שהתקדמות הפרויקט צפויה להתעכב קמעה
15 ושני הצדדים החליטו לטוס יחד למזרח על מנת לייבא מוצרים לטובת הפרויקט. במסגרת
16 זו שילמה הנתבעת סך של כ-84,000 ₪ לצורך רכישת מוצרים. כן הסכימו הצדדים שכל צד
17 יקבל כרטיס אשראי של החברה המשותפת והם יהיו רשאים למשוך סך של 10,000 ₪
18 בחתימה יחידה.
- 19
- 20 .23 עדן אינו מכחיש כי **מוטי** ביצע בהסכמתו עבודות שונות בפרויקט. עדן אינו מכחיש שביום
21 20.1.2014 שלחה הום פלייס לעדן גרופ מכתב התראה לפני ביטול הסכם, בטענה שעדן גרופ
22 לא קיימה חובות שונים שהוטלו עליה בחוזה השכירות, בהם אי תשלום דמי שכירות
23 בסכום של כמיליון ₪. במכתב הודיעה הום פלייס על ביטול חוזה השכירות ודרשה מעדן
24 גרופ לסלק ידה מהבניין וזאת אם עדן גרופ לא תשלם את חובה להום פלייס תוך 7 ימים.
25 עדן טוען, כי **מוטי** עודכן והיה מעורב בעניין זה ולצורך כך אף פנו במשותף למשרד עו"ד ש.
26 הורוביץ שייצג את החברה במחלוקת. במקביל התעוררו קשיים גם עם האישור להיתר
27 שימוש חורג, ראו סעיפים 61-64 לתצהירו של עדן.
- 28
- 29 .24 עדן מפנה להודעת דואר אלקטרוני מיום 21.5.2014 ששיגר אליו **מוטי**, בו ביקש **מוטי**
30 "לצאת מהעסקה בהקדם האפשרי ובמינימום נזקים". באותו דואר אלקטרוני ביקש **מוטי**
31 מעדן שימצא משקיעים שייכנסו במקומו וביקש חזרה את השקעתו. לטענתו של עדן,
32 מדואר אלקטרוני זה עולה כי לכל היותר מדובר בטעות בכדאיות העסקה ואין כל רמז
33 לטענות שמעלה **מוטי** כיום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

25. עדן טוען שדווקא **מוטי** הוא זה שהפר את העסקה. עדן מציין ש**מוטי** לא הזרים את הכספים אותם היה עליו להזרים במועדים הקבועים בהסכם השותפות; עדן טוען שבניגוד לסעיף 20 להסכם **מוטי** שיעבד את הזכויות עפ"י הסכם לטובת צד שלישי, עברין מורשע, מר ישראל שרוליק טייב (להלן: "**טייב**"). עדן מציין כי ביום 17.9.2014 קיבל שיחת טלפון בה הציג טייב את עצמו כשותף החדש שלו והחל להשמיע איומים, ראו גם תיאור האיומים וההפחדות למחרת שיחת הטלפון, בסעיף ג' בעמ' 11 לתצהיר עדן. הפרה נוספת של **מוטי** רואה עדן בסירובו לדלל את חלקו של **מוטי** במקרה של אי ביצוע תשלומים, וזאת למרות האמור בסעיף 23 להסכם השותפות.

26. עדן טוען, כי לאחר שביטל כדין את ההסכם עם **מוטי**, התקשרה עדן גרופ בהסכם השקעה עם משקיעה אחרת, חברה בשם אס.קיי.הולדינגס, והוקמה חברה חדשה בשם קועד מעונות ונכסים. עדן טוען, כי לאחר הקמת החברה פנה **מוטי** בטון מאיים לשותפו החדש מר מיכאל קוהן ואף פנה לעובדים שונים וניסה לשדל אותם מלחדול לעבוד עבורו, ראו פרק ב'.4 בתצהירו של עדן.

27. בתצהיר העדות הראשית שלו מעלה עדן שורה של טענות קיזוז, בין היתר טוען לשכר בסכום של כ-200,000 ₪; טוען כי **מוטי** משך לצרכיו האישיים סך של 88,500 ₪; דורש את חלקו של **מוטי** בנסיעה לחו"ל בסך של 12,000 ₪; דורש לחייב את **מוטי** בגין הרכישות לטובת החברה, קנסות מס הכנסה על אי הגשת דוחות, ראו הפירוט בסעיפים 99-90 לתצהיר עדן.

ההתפתחויות לאחר הגשת כתב התביעה

28. בד בבד עם הגשת כתב התביעה, הגיש **מוטי** בקשה להטלת עיקול זמני. בעניין זה התנהל דיון בפני כב' השופט דורון חסדאי (ראו פרוטוקול הדיון מיום 2.2.15). יש לציין כי באותה עת, כתב התביעה והבקשה לעיקולים כוונה רק כנגד עדן והנתבעת 2. לימים הגישו התובעים בקשה לתיקון כתב התביעה ולהוספת נתבעים נוספים וביניהם קועד, אס.קיי ומעונות העיר הלבנה. בהחלטתי מיום 11.1.16 התרתי אך ורק את צירוף קועד מעונות נכסים והשקעות בע"מ, ומשכך הוגש כתב תביעה מתוקן.

29. ביום 6.12.2015 ניתנה החלטת כב' השופט חסדאי בבקשה להטלת עיקול זמני. בהחלטתו זו אישר כב' השופט חסדאי הטלת עיקולים עד לסך של 1,166,369 ₪. החלטה זו ניתנה לאחר שביהמ"ש מנה את השיקולים במתן צו עיקול זמני, בין היתר סיכויי התביעה ומאזן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 הנוחות. בין היתר נקבע בסעיף 53, כי לכאורה לא נמצא שהתובעים הפרו את הסכם
2 השותפות וכי אי העמדת הסכום השלישי מהווה הפרה מצד התובעים. ביהמ"ש סבר כי
3 הוצגו בפניו ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה וכן נקבע כי התובעים עמדו
4 בהוכחת יסוד ההכבדה. עוד מציין ביהמ"ש את המחאת הזכויות שנעשתה ע"י עדן לצדדי
5 ג' (קועד ואח' האחרות). מסכם ביהמ"ש את התרשמותו בסעיף 61 להחלטה כדלקמן:
6 **"לאחר בחינת החומר שהובא לעיוני ועדויות הצדדים, ניתן לקבוע כי לכאורה המשיבים**
7 **חטאו בחוסר תום לב ובהעדר ניקיון כפיים בכך שלא גילו בפני ביהמ"ש כי למעשה:**
8 **א. הסכם השותפות לכאורה לא נכנס לתוקף עקב אי התקיימות התנאי המתלה.**
9 **ב. הזכויות בפרויקט כלל לא הומחו לחברה המשותפת.**
10 **ג. כי עדן גרופ המחתה זכויותיה בפרויקט במלואן באורח בלתי חוזר לקועד".**
11 על יסוד מסקנות אלה, כאמור, אושר העיקול עד לסך הנזכר לעיל.
12
13 .30 לאחר מתן ההחלטה בעניין העיקול הזמני ניתנה החלטה לעניין תיקון כתב התביעה; ניתן
14 פסק דין בהעדר הגנה כנגד נתבעת 4. התקיימו ישיבות קדם משפט, כשכבר בישיבה
15 שהתקיימה בפני כב' השופטת אביגיל כהן מיום 27.3.2016 ניתנה הוראה לקידום התיק
16 ולהגשת תצהירי עדות ראשית. התקיים קדם משפט נוסף לפני ביום 22.6.2017, אז הודיע
17 עדן שהוא אינו מיוצג. לשאלת ביהמ"ש השיב עדן כי הוא אינו נתון בהליכים של חדלות
18 פירעון. במסגרת תשובותיו לשאלות ביהמ"ש הודה למעשה עדן כי גם אם תתקבלנה חלק
19 מטענות הקיזוז, אזי יש להשיב לתובעים סכום של בין 300,000 ל-450,000 ₪ (ראו עמ' 4,
20 שורות 10-12). באותו דיון אף הודיע עדן כי **"כרגע החברות מכינות כתב תביעה נגד**
21 **המשכירה (הום פלייס) ובעל הנכס ואולי צדדים נוספים"**, עמ' 4 שורה 17. בהחלטתי
22 באותו דיון המלצתי לעדן לקבל ייצוג משפטי לצורך המשך ההליך, כמו כן עמדתי על קשיי
23 הגבייה שייתכן ויתגלו בהמשך בתיק זה. נקצבו מועדים נוספים להגשת תצהירים.
24
25 .31 מאותו שלב התפתחה סאגה בנושא ייצוגו של עדן. משלא הוגשו תצהיריו במועד, עתרו
26 התובעים למתן פסק דין בהעדר הגנה, ראו בעניין זה בקשה מס' 48 בתיק. עדן העלה טענות
27 של קשיים בייצוג. השתלשלות העניינים נסקרה בהחלטתי מיום 11.1.2017. בסעיף 10
28 להחלטתי באותו דיון קבעתי, בין היתר, **"אציין כי בכל מקרה רואה אני בחומרה את**
29 **התנהלות הנתבע וגם אם בסופו של יום אתן ארכה להגשת התצהירים, ואיני קובעת**
30 **מסמרות בעניין זה, אזי הדבר יהיה כרוך בהטלת הוצאות שכן על פניו הנתבע לוקח את**
31 **איותותיו בידיו...".** בסעיף 11 להחלטתי ציינתי **"אין המדובר בהתנהלות חד פעמית וגם**
32 **בעבר ובמסגרת דיון זה עלו טענות לעניין גרירת רגליים, משיכת זמן, התחמקות מקבלת**
33 **מסירות, העלאת תירוצים מתירוצים שונים".** לאור התרשמות זו של ביהמ"ש ומאחר ועדן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

1 טען כי פנה לסיוע המשפטי והתשובה מתעכבת, דרשתי לערוך בירור אימתי נערכה פנייה
2 לסיוע המשפטי. הבירור העלה שבניגוד להצהרות עדן, הפנייה לסיוע המשפטי נעשתה רק
3 יומיים לפני מועד הדיון.
4

5 בסופו של דבר הגיש עדן תצהיר מטעמו. התובעים הגישו את תצהירו של מוטי וכן תצהירו .32
6 של עובד בשם עזרא בן אריו (להלן: "בן אריו"). תצהיר נוסף של הגברת בשרי לא הוגשו
7 בסופו של יום ונמשך מתיק ביהמ"ש. התובעים ביקשו לזמן ללא תצהיר את דן ורומנו
8 ונעתרתי לבקשה זו. מטעם הנתבעים העיד עדן לבדו. בתום שתי ישיבות הוכחות, ניתן צו
9 לסיכומים. התובעים הגישו את סיכומיהם במועד ואילו הנתבעים, למרות אורכות שניתנו,
10 לא הגישו את הסיכומים. התובעים הגישו בקשה למתן פסק דין על יסוד הקיים; הנתבע
11 הודיע כי פתח בהליכי חדלות פירעון וביקש את עיכוב ההליכים בתק זה; ביום 3.2.20
12 דחיתי את הבקשה לעיכוב הליכים, בהעדרו של צו פתיחת הליכים וקבעתי כי ההכרעה
13 נתתן על סמך החומר הקיים בתיק, תוך התייחסות לשאלת תשלום המחצית השניה של
14 האגרה (לתשלומה נתתי אורכה).
15

16 בעניין עיכוב ההליכים שהתבקש אציין, כי גם אם היה ניתן צו כינוס, אזי מאחר וביהמ"ש .33
17 זה שמע את הראיות בכללותן והוגשו כבר סיכומי התובע, יש מקום למתן פסק דין לגופו
18 של עניין ואין המדובר בפסק דין שניתן ללא הגנה אלא לאחר שמיעת הראיות והתרשמות
19 בלתי אמצעית מהעדים.
20

הכרעה

21
22
23 לאחר שעיינתי בכתבי הטענות; בתצהירים ונספחיהם; שמעתי את עדויות הצדדים; עקבתי .34
24 אחר התנהלות הצדדים בניהול תיק זה, קובעת אני כי דין התביעה להתקבל בחלקה. בטרם
25 אפרט את טעמי, אציין כי התרשמתי שעדן אינו דובר אמת, וזאת בלשון המעטה;
26 התרשמתי כי הוביל בכחש את מוטי, הציג מצגי שווא, הטעה וסיבך גם את רומנו ודן. כל
27 זאת עשה עדן במתק שפתיים, חלקלקות, כשהוא אינו חושף בפניהם את המצב לאשורו
28 ומשתמש בכספים שגבה לתועלתו האישית ואו לחברות שבשליטתו במטרה להחזיר חובות
29 עבר. עדן תעתע לא רק בשותפיו אלא גם בבית המשפט, תוך שהוא מאריך ומסרב את
30 הדיונים, לא מכבד החלטות שיפוטיות ומועדים שנקצבו, ומשחש שהחבל מתהדק על
31 צווארו ולא ניתן לדחות יותר את הקץ, בחר לפתוח בהליכי חדלות פירעון. זה המקרה
32 הקלאסי בו יש להטיל אחריות אישית על עדן, לנוכח מצגי השווא שהציג; אחריותו האישית
33 למעשיו, והכל כפי שיפורט להלן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

35. עוד אזכיר, בטרם ניתוח הראיות, את סעיף 54(2) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א
1971, וזאת מאחר ועדות עדן היתה עדות יחידה של בעל דין שלא נתמכה בכל עדות נוספת;
אזכיר את ההלכה בדבר "חזקת השקר", שחודדה לאחרונה במסגרת פסק דין ראו ע"א
765/18 שמואל חיון נ' אלעד חיון [פורסם במאגרים, ביום 1.5.2019] (להלן: "פס"ד חיון").
בין היתר נקבע שם כדלקמן: "מבין כללים אלו, הכלל הבסיסי והעתיק ביותר הוא חזקה
ראייתית הקובעת כי מי שמשקר ביודעין בדבר אחד, משקר בכל עדותו: **Falsus in
Uno, Falsus in Omnibus**. ... הפעלתה של חזקה זו (להלן: חזקת השקר) במקרהו
של בעל דין אשר מוסר ביודעין עדות שקרית בנושא מרכזי להתדיינות, המצוי בליבת
המחלוקת, הינה ברורה ומובנת מאליה. ברוב רובם של מקרים כאלה, אם נכריע את הדין
לחובתו של בעל דין ששיקר – וזאת, אף מבלי לנתח ראיות אחרות – לא נטעה. הסתמכות
על חזקת השקר יכול שתובילנו להחלטה לא נכונה במקרים חריגים שבחריגים (אם לא
נאמר זניחים)". ובהמשך, בפסקה 35 לפסק הדין נאמר: "כמו כן אוסר הוא על בעל דין
לנסות ולעוות את הדין על ידי מתן עדות שקרית ביודעין. איסורים כאמור יש לאכוף
בנחישות, ביד קשה, ובאופן שירתיע בעלי דין מפני מתן עדות שקר ומעשים פסולים
אחרים אשר מהווים שימוש לרעה בהליכי משפט. התרופה הנכונה נגד מסירת עדות שקר
על ידי בעל דין – כאשר העדות מתייחסת לעניין מהותי להתדיינות ונמסרת ביודעין מתוך
כוונה להטות את תוצאת המשפט – היא מתן פסק דין לחובת השקרן (בנוסף לענישה
פלילית ופסיקת הוצאות, עניינים שאינם עומדים לדיון כאן)". (הדגשה שלי).
36. ובאילו נושאים שיקר עדן? קצרה היריעה מלתאר. כך צירף לתצהירו את נספח 5 החתום
לכאורה על ידי דן. דן הכחיש את חתימתו, הכחיש שנתן אישור להשכרת משנה (עמ' 25 שוי
6,8), וכשהתבקש לתאר את התנהלו עדן מולו השיב: "לא נעים, נוכל" (עמ' 25 שוי 12). גם
רומנו הכחיש חתימה על מסמך שנחזה להיות חתום על ידו ושהוצג ע"י עדן (עמ' 18 שוי 1-
18) וציין: "זה חלק מהרמאויות שלו. סליחה שאני מדבר ככה אבל אני ממש פגוע ממנו"
(עמ' 20 שוי 31). ואלו לא המסמכים המזוויפים היחידים שהוצגו על ידי עדן, ראו גם נספח
8 לתצהירו, לכאורה תכתובת ווטצאפ עם מוטי, שהוכחשה מכל וכל על ידי האחרון:
"המסמך הזה לא אוטנטי. חד משמעי" (עמ' 36 שוי 13). על אופיו של עדן העיד גם עזרא
בנראיו, שהגם שלקחתי בחשבון שמועסק הוא כיום ע"י מוטי, עדותו הותירה בקרבי רושם
אמין: "מניסיון שלי הוא לא ישר, הוא לא צודק" (עמ' 29 שוי 18). בנוסף, איני מקבלת את
טענתו של עדן לפיה, כביכול, ידע מוטי על הסכסוך עם הום פלייס עוד בטרם חתימת הסכם
השותפות. מוטי הכחיש עניין זה באופן נמרץ, ראו עדותו בעמ' 32 שוי 15, 17, העיד ש"נפל
לו האסימון" בדבר הסכסוך רק בחודש ינואר 2014, לאחר שהגיעו מתווכים לנכס (עמ' 33
שוי 11-15), והעיד את שמתבקש והגיוני, כשנשאל פעם נוספת האם לא ידע על המחלוקת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 הכספית עם בעלי הנכס : "התשובה היא לא. אני לא הייתי חותם ונכנס למיטה חולה" (עמ' 2
35 ש' 16).
- 3
- 4 אזכיר כי גם בניהול המשפט נהג עדן בדרכים פתלתלות, שכללו בין היתר החלפת ייצוג 37
משפטי; אי עמידה במועדים; הפרכת אמירות שווא בדבר הגשת הליכים משפטיים כנגד
בעלי הנכס והגשת תביעת שכנגד; אי אמירת אמת לבית המשפט בנוגע למועד הפנייה לסיוע
המשפטי. אזכיר כי לדיוני ההוכחות הגיע עדן מיוצג ע"י הלשכה לסיוע משפטי, בעוד
שהנתבעת, חברה שהנמצאת בשליטתו הבלעדית, היתה מיוצגת ע"י שני עורכי דין פרטיים.
9 לעדן פתרונים לגבי מקורות המימון של הנתבעת.
- 10
- 11 עדן גם נהג להקים חברות חדשות לבקרים ולהמחות את התקבולים מהפרוייקט לחברות 38
אלו. בניגוש להתחייבות בהכסם השותפות עם **מוזי**, התקבולים לא הומחו לחברה
המשותפת (ראו הודאתו של עדן בעמ' 99 ש' 16), אך הומחו לקועד (עמ' 97 ש' 9), כל זאת
כשעדיין היו תקבולים מהפרוייקט! בעניין זה אישר עדן שהיו הכנסות מהפרוייקט לפחות
מחודש נובמבר 2015 ועד חודש יוני 2016, אז פונה הנכס (ראו עדותו בעמ' 100 ש' 15).
16 למרות שבשלב זה כבר חלה חובת השבה ל**מוזי** (גם לשיטתו של עדן, של לכל הפחות
17 350,000 ₪), בחר עדן להפנות את התקבולים לקועד ומשקיע אוסטרי עלום בשם מיכאל
18 כהאן (עדותו בעמ' 124 ש' 30-26, עמ' 126 ש' 6-4), תחת השבת כספים ל**מוזי**, ראו
19 תשובותיו המתחמקות והמביכות לבית המשפט, כשנשאל מדוע כהאן קודם ל**מוזי**, בעמ'
20 126-127.
- 21
- 22 אציין כי אופי פעולתו של עדן, כשהוא מקים שרשרת של חברות, בין היתר באמצעות אשתו 39
(עדותו בעמ' 95 ש' 16; בעמ' 105 ש' 14, 12; עמ' 105 ש' 32; 106 ש' 11, 24-28, עמ' 107
24 ש' 8-1), וכאשר ברור מעל ספק כי הוא הוא המושך בחוטים ונעזר לצורך כך באנשי קש,
25 הוא כלשעצמו מצדיק הרמת מסך, הטלת אחריות אישית וחיוב אישי של עדן בסכום פסק
26 הדין, ראו בעניין זה ע"א 10582/02 ישראל בן אבו נ' דלתות חמדיה בע"מ (16.10.05)
27 [פורסם במאגרים].
- 28
- 29 סבורה אני כי על פי הלכת **חינו**, די באמור עד כה, בצירוף העובדה שעדן היה העד היחיד 40
30 מטעם ההגנה, כדי לדחות את גרסתו ולהביא לקבלת התביעה, שכן כאמור "כאשר העדות
31 מתייחסת לעניין מהותי להתדיינות ונמסרת ביוזעין מתוך כוונה להטות את תוצאת
32 המשפט – (התוצאה) היא מתן פסק דין לחובת השקרן".
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- 1 בנוסף ולחלופין, הוכח בפניי שעדן הפר את הסכם השותפות בכך שלא העביר את
2 התקבולים לחברה המשותפת. בעניין זה אמנם קיימת סתירה כלשהי בין האמור בסעיף 9
3 לבין האמור בסעיף 10 להסכם השותפות. עם זאת, סעיף 9 להסכם השותפות מפורש וקובע
4 **כי תנאי להעברת ההלוואה הינה המחאת מלוא הזכויות לחברה המשותפת**; בסעיף 10
5 ישנה סתירה פנימית, אולם גם שם נאמר כי **"כתנאי להעברת הכספים יומחו זכויות אי.סי
6 בפרוייקט"**. לפיכך סבורה אני כי הפרשנות הנכונה הינה כי תנאי להעברת מלוא סכומי
7 ההלוואה מצידו של **מוטי** היה המחאת הזכויות; בוודאי שהיה מקום לעשות כן לאחר
8 שכבר הוזרמו 900,000 ₪. משלא נעשה הדבר אזי ההסכם בטל ומבוטל מעיקרו וחלה חובת
9 השבה; לחלופין, מדובר בהפרת ההסכם המזכה בהשבה ובתשלום פיצויים. בעניין זה אציין
10 כי גם אם **מוטי** לא דרש את ביצוע ההמחאה בזמן אמת (וראו הסבריו בעמ' 47 שו' 26-27,
11 הסברים שמקובלים עליי ומחזקים את אמינותו, ראו גם דבריו בעמ' 48 שו' 1-2), הדבר
12 אינו מוביל לביטול ההתנייה ואינו מכשיר את ההפרה של עדן, במיוחד כשזה האחרון בחר
13 בהמשך הדרך להמחות את התקבולים דווקא לקועד.
14
- 15 איני מקבלת את טענות עדן לפיהן **מוטי** הוא שהפר את ההסכם – כאמור, לא היתה עליו
16 חובה להעביר את מלוא ההלוואה, בטרם הומחו הזכויות לחברה המשותפת; **מוטי** לא
17 המחא את זכויות לטייב, גם אם שקל אופציה זו, בסופו של דבר המחאה זו לא בוצעה (ראו
18 עדות **מוטי** בעמ' 78 שו' 18-22; עמ' 79 שו' 21-22). מעבר לכך – הפוסל במומו פוסל – עדן
19 הוא זה שהמחה בפועל את הזכויות לקועד, למרות האיסור לעשות כן. לא מצאתי ממש
20 בטענות הקיזוז של עדן, טענות שמרביתן לא פורטו כלל בכתב ההגנה ומהוות משום הרחבת
21 חזית. ממילא התברר במהלך העדויות שדווקא עדן הוא זה שגזל מהקופה המשותפת
22 והשתמש בכרטיס האשראי לצרכיו הוא – ראו עדות **מוטי** בדבר ביצוע תשלומי שכר הדירה
23 למשרדו הפרטי של עדן מתוך הכספים המשותפים, בעמ' 76 שו' 7-8. שוכנעתי כי אם הוציא
24 **מוטי** כספים מהקופה, היה זה לצורך מימון הפרוייקט המשותף.
25
- 26 לאור כל האמור לעיל, קובעת אני כי הסכם השותפות לא השתכלל בשל מחדליו של עדן
27 ולחלופין הופר בשל הפרותיו של עדן. קובעת אני כי עדן הוא המושך בחוטים וכי יש לחייבו
28 באופן אישי בתשלומי פסק הדין, הן בשל מצגי השווא שנתן כאורגן של החברות, הן מכוח
29 תורת הרמת מסך, הן בשל חוסר תום הלב במעשיו.
30
- 31 לעניין סכומי פסק הדין – ראשית יש להשיב את הסכומים ששולמו בסך של 900,000 ₪,
32 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית. לעניין הכספים הנוספים – צורפו קבלות ומסמכים
33 המעידים על הוצאות בסדר גודל כ – 130,000 ₪, ראו נספח 10 לתצהיר **מוטי** וכן עדותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

1 בעמ' 73 שוי 11-12. מקבלת אני את הסבריו של מוטי שמעבר לתשלום עבור חומרים, שילם
 2 הוא לעובדים והשקיע כ – 1.5 מיליון ₪ בפרויקט: "1.5 מיליון כסף חי בפרויקט... 900
 3 ועוד 600,000 שקל, כמעט 600,000 ₪, 554 אם אני לא טועה" (עמ' 72 שוי 23). מוטי פירט
 4 בעדותו מהן העבודות שבוצעו על ידו בפרויקט, בינהן עבודות חשמל (עמ' 68); עבודות
 5 ריצוף ואיטומים (עמ' 70 שוי 31-30); עבודות ציפוי הלוכי (עמ' 71 שוי 11). עדותו זו בדבר
 6 העבודות שהושקעו על ידו בפרויקט; החומרים שרכש; התשלומים שבוצעו על ידו
 7 לעובדים, כמו גם עדותו בכללותה, מקובלות עליי. התרשמתי שמוטי זועק מדם ליבו: "כל
 8 החיים שלי בפרויקט הזה" (עמ' 64 שוי 17), והוא מכה על חטא כיצד הולך שולל על ידי
 9 עדן.

10
 11 45. משכך, מעמידה אני את סכום פסק הדין על סך של 1,500,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה
 12 וריבית מיום תשלום הכספים ועד ההחזר המלא בפועל. בעניין הוצאות המשפט, יש לקחת
 13 בחשבון את התנהלותו הקלוקלת של עדן אשר גרמה להארכת ההליך וסירבולו, ראו גם
 14 החלטות קודמות בעניין זה. משכך, על עדן להשיב את המחצית הראשונה של האגרה
 15 ששולמה על ידי מוטי; לשלם לאוצר המדינה את המחצית השנייה של האגרה (בסכומה
 16 המלא, הגם שהתביעה התקבלה בחלקה); להשיב את הוצאות העדים, ההקלטה והתמלול,
 17 ולשלם הוצאות משפט בסך של 75,000 ₪, והכל תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.
 18

19 46. מובהר כי החיוב הינו ביחד ולחוד על שלושת הנתבעים. במידת הצורך תוגש פסיקתא
 20 מתאימה לחתימתי. מובהר כי מוטי פטור מתשלום המחצית השניה של האגרה ויש להשית
 21 חיוב זה ישירות על עדן.
 22

23 המזכירות תשגר עותק מספק הדין לצדדים בדואר.

24
 25 ניתן היום, כ"ו ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.
 26

חנה פלינר, שופטת

27
 28
 29
 30

